

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når fru Bente Juncker undrer sig over, at det vitterlig gik lettere for Fremskridtspartiet hos finansministeren, end det gik for Centrum-Demokraterne, er forklaringen den ganske enkle, at Fremskridtspartiet var indstillet på, at man skal give noget for noget, og at vi derfor uden større kny var villige til at give fire ting til finansministeren, for at vi kunne få vore fire gaver, og vi kommer ikke rendende tre måneder efter og siger: Ih, hvor har de lavet forligsbud, og hvor har de ditten og datten! Vi skal stemme for en bunke ting, vi ikke kan lide, og det gør vi uden at fortrække en mine – i stedet for at klynke, som Centrum-Demokraterne gør. De vil kun have noget og ikke betale prisen for det. Tag, hvad du vil have, men betal, hvad det koster! Det burde Centrum-Demokraterne lære, så får de en let gang på Jorden, når de skal til finansministeren næste gang.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige, at det ikke var ment som den store kritik af Fremskridtspartiet og dets forhandlingstaktik, og jeg vil gerne sige, at vi aldeles ikke er kommet klynkende 3 måneder efter og har sagt, at det var forligsbud. Vi har faktisk i en samtale med statsministeren fået ret; det burde hr. Glistrup også have set i samtlige aviser.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Statsministeren er en stor taktiker, der, når han kan sige noget pænt uden at skulle betale noget for det, siger noget pænt; sådan er han! (*Munterhed*).

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Som det også med al ønskelig tydelighed er fremgået af debatten, drejer dette forslag sig om at lette byrden for hovedaktionærselskaber.

Socialdemokratiet og SF har forsøgt at fremstille det, som om dette forslag først og fremmest handler om at lette byrden for hovedaktionærerne. Men det er noget helt andet, det drejer sig om. Det drejer sig om at mindske de udtræk, som finder sted fra hovedaktionærsel-

skaberne, udtræk, som i dag er nødvendige for at betale hovedaktionærens formueskat, udtræk fra selskaberne, som bliver mange gange større end den formueskat, hovedaktionæren skal betale, fordi de udtræk, der finder sted fra selskaberne, skal indkomstbeskattes på vejen ud af selskabet. Derfor betyder de gældende regler, at hvis en hovedaktionær skal betale en formueskat på 100 kr., skal der trækkes 320 kr. ud af selskabet, hvis det trækkes ud som løn, og der skal trækkes 200 kr. ud af selskabet, hvis udtrækket sker som udbytte.

Det er denne udmarvning af hovedaktionærselskabernes kapitalgrundlag, som truer mange virksomheders eksistens, som får andre virksomheder til at flytte til udlandet, og som under alle omstændigheder betyder mindre beskæftigelse og færre investeringer, end vi ellers ville have. Derfor har hr. Glistrup megen ret i, at dette ikke først og fremmest drejer sig om formueskatten, det drejer sig faktisk først og fremmest om at mildne indkomstskattens virkninger ved udtræk fra selskaberne.

Virkningen af dette bliver, at der skal trækkes færre penge ud af selskaberne for at betale hovedaktionærernes formueskat, end der hidtil har skullet. Det vil være til stor fordel for den del af erhvervslivet, der drives som hovedaktionærselskaber, og som vi må erkende ikke i tilstrækkeligt omfang blev hjulpet af den sænkning af formueskatten, der blev vedtaget før jul.

Fru Elisabeth Arnold stillede det interessante spørgsmål, om det var muligt at tegne en profil af en hovedaktionær. Hvad er en hovedaktionær typisk for en? Er det sådan en, der kører rundt i BMW og har lystbåd liggende i Rungsted Havn? Jeg tør ikke love, at vi i Skatteministeriet er i besiddelse af materiale, der gør det muligt at give en dækkende karakteristik af, hvad en hovedaktionær typisk er for en person, men jeg mener, at fru Elisabeth Arnold er inde på det rigtige, når hun antyder, at en hovedaktionær typisk er en iværksættertype, som fra bunden af har startet en personlig virksomhed og så har valgt at drive den i selskabsform, en person, som i øvrigt typisk selv arbejder med i virksomheden, har skabt kapital, har skabt arbejdspladser, skabt beskæftigelse, men hvis virksomhed i dag trues af den hårdhændede beskatning, som finder sted. Det er typisk sådan nogle mennesker, vi snakker om, mennesker, som gerne vil sætte noget i gang, men som føler,